

'Het leven is een sprookje,
een verhaal vol drukte en kabaal
dat wordt verteld door een sul –
een hoop flauwekul.'

Judith Vanistendael
& Siska Goeminne

Ik wil de

naar Macbeth *van* Shakespeare

koning zijn

Er leefde en stierf eens,
in een land vol groene heuvels,
een man met de naam Macbeth.
Hij had van alles.

Maar nooit genoeg.

Een kasteel had hij,
en stallen met twintig glanzende paarden.
Een bos eromheen, en vanaf de torens
een schitterend uitzicht over de zee.
Een keuken vol koks die te druk waren,
maar erg lekker konden koken.

Rashonden en raskippetjes had hij,
en dienstmeisjes en dappere soldaten.
Drie zeurderige zussen
die het goed met hem meenden.

Een vrouw die zijn naam wel wilde:
Macdonald niet, Macduff niet,
Macbean niet, Macbeth wel.
Ze was slim en bloedmooi
en dus een beetje gevaarlijk.

Makkers had hij ook, luidruchtig
en aardig, grappig en ernstig.
En ronkende titels had hij,
zoals edelman of generaal,
heer van Glamis of heer van Cawdor.

Het waren rare namen daar,
in dat land vol groene heuvels...

A vertical illustration on the left side of the page. It features a bright red curtain hanging from the top, partially covering a wooden chair with a blue cushion. Below the chair, a dark grey dog is lying on a light-colored, textured floor. The dog's shadow is cast to the right. The overall style is that of a watercolor or pastel drawing.

Eigenlijk...
Eigenlijk had Macbeth alles.

Alleen het koningschap,
dat had hij niet.

Zijn neef Duncan wel.
Die had het allemaal.

*'Wil jij het ook allemaal, Macbeth?
Wil je alles hebben en koning zijn?
Tot welke prijs, Macbeth?
Tot welke prijs wil je gaan
om het allemaal te hebben,
om alles alles alles te hebben?'*

Hij hoorde ze steeds vaker,
drie stemmen in zijn hoofd,
een ijzig gefluister

— *'Wil je alles, alles, alles...'*

en de rillingen liepen hem over de rug.

De woorden gloeiden op
als een vuur in zijn kop.
Hij kon ze niet vergeten.
Niet als hij at,
niet als hij sliep,
niet als hij vrijde met zijn slimme vrouw.

Zelfs niet op het slagveld,
waar hij samen met Banquo
de oorlog tegen Engeland uitvocht.

Luister!

*Hoor je de soldaten die sterven,
het gerochel van het bloed in hun keel?
Hoor je het gekletter van de zwaarden
en hoor je de briesende paarden?*

Macbeth en zijn vriend Banquo vochten voor koning Duncan
en voor hun land van groene heuvels.
Hoog zat Macbeth op zijn lievelingspaard.
Hij hief het zwaard en hakte zijn vijanden een voor een het hoofd af.
Daarna baande hij zich een weg naar hun leider.
En zonder een woord, zonder een kik,
spleet hij hem met één haal van zijn neus tot zijn navel in tweeën.
De vijand droop af.
De strijd was verloren.
Macbeth had gewonnen.

HURRAH!

www.lannoo.com

Registreer u op onze website en we sturen u regelmatig een nieuwsbrief met informatie over nieuwe boeken en met interessante, exclusieve aanbiedingen.

—

© Uitgeverij Lannoo nv, Tielt, 2017

Vormgeving: Peter De Roy – SignBox

De illustratrice ontving een werkbeurs van het Vlaams Fonds voor de Letteren.

—

D/2017/45/479

NUR 274

978 94 014 1213 1

—

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch of op enige andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.